

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság ... (... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... (3100 szám alatti lakos) felperesnek - ... (.... szám alatti) ügyvéd által képviselt ... Megyei Kórház (... szám alatti) alperes ellen vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt a ...-i Munkaügyi Bíróságon indult perében a 2008. november 18. napján .../5. szám alatt meghozott ítélet ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés, míg a felperes részéről .../3. sorszám alatt előterjesztett és Mf. 4. sorszám alatt indokolt csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében a nem vagyoni kár tekintetében helybenhagyja, egyebekben hatályon kívül helyezi, és a munkaügyi bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A peres felek fellebbezési perköltségét személyenként 30.000,- - 30.000,- (Harmincezer-Harmincezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek elmaradt jövedelem címén 2.852.047,- Ft-ot és ezen összeg után 2004. január 1-től - a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelemi kamatot, továbbá táplálék kiegészítés és egyéb költség címén

2004. március 1-től - 2008. november 30-ig terjedő időre havi 30.000,- Ft-al számolva 1.680.000,- Ft-ot, és ezen összeg után 2006. július 1-től - a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelemi kamatot, 2008. december 1-től pedig folyamatosan előre 30.000,- Ft/hó táplálék kiegészítési járadékot. Nem vagyoni kár címén 8.000.000,- Ft megfizetésére is kötelezte az alperest, míg ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000,- Ft perköltséget.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben a munkaügyi bíróság ítéletének a megváltoztatását, és elsősorban a felperes keresetének jogalap hiányában történő elutasítását, valamint a felperes első- és másodfokú perkoltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy fertőzöttségét a munkavégzésével ok-okozati összefüggésben szerezte. Ennek megállapítása esetére azonban a felperes nem vagyoni kárigényének elévülés miatti elutasítását, valamint az ítélet további megváltoztatását kérte akként, hogy a „felperes e körben nem tarthat igényt az ügyeleti-készenléti díjra, mint elmaradt jövedelemre, és így elmaradt jövedelem miatt kárigénye a perrel érintett időszakban nem keletkezett."

A felperes csatlakozó fellebbezésében a munkaügyi bíróság ítéletének a megváltoztatását, és kereseti kérelmének teljes mértékben helytadó ítélet meghozatalát kérte.

A megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletének nem fellebbezett részét, így a táplálék kiegészítés és egyéb költség címén megítélt havi 30.000,- Ft járadék megfizetésére vonatkozó rendelkezést a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján nem érintette, míg a fellebbezéssel érintett körben megállapította, hogy az alperesi fellebbezés az alábbiak szerint részben megalapozott.

A megyei bíróság álláspontja szerint a kereseti kérelem jogalapjának vizsgálata körében a munkaügyi bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, s a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes Hepatitis-C vírussal való fertőződése munkaviszonyával összefüggésben keletkezett, vagyis foglalkozási megbetegedés alakult ki nála.

Ebből következően az alperes kártérítési felelőssége a Kjt-vel is alkalmazni rendelt Mt. 174.§-a alapján teljes egészében fennáll, hiszen az alperes részéről kimentési ok, illetve a felperes részéről való közrehatás nem állapítható meg.

A felperes által az Mt. 177. § (2) bekezdése alapján érvényesített nem vagyoni kár vonatkozásában a megyei bíróság álláspontja szerint a munkaügyi bíróság a Legfelsőbb Bíróság Mfv.../3. számú végzésében foglaltak alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes a keresetindításra nyitvaálló határidőt betartotta, vagyis a nem vagyoni kárigény tekintetében elévülés nem állapítható meg.

A nem vagyoni kártérítés összege vonatkozásában kiemeli a megyei bíróság, hogy a munkaügyi bíróság helyesen értékelte azokat a körülményeket, amelyeket a felperest ért nem vagyoni hátrány ellentételezésénél figyelembe kell venni. Mindezekon túlmenően figyelembe veendő az is, hogy a felperesnek a gyógyíthatatlan betegség tudatát is el kell viselnie azzal együtt, hogy az erről való tudomásszerzés esetlegesen környezetében is negatív hatásokat válthat ki.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét e körben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, mivel az így megállapított összeg megváltoztatására, annak felemelésére, vagy mérséklésére nem látott lehetőséget.

Ugyanakkor a megyei bíróság megítélése szerint a felperes javára megítélt vagyoni kártérítés körében a munkaügyi bíróság ítélete megalapozatlan az alábbiak miatt.

A munkaügyi bíróság a felperes elmaradt jövedelmét, keresetvesztését az ügyeleti, és készenléti díjak figyelembevételével állapította meg, osztva a felperes azon álláspontját, miszerint a felperes egészségi állapotára tekintettel csak ereje megfeszítésével láthatta volna el az ügyeket, ezt pedig kártérítés csökkentő tényezőként figyelembe venni nem lehet.

Helyesen hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy orvosi szakkérdés annak eldöntése, hogy a felperes csak ereje megfeszítésével rendkívüli munkateljesítménnyel láthatta volna el az ügyeket, ennek bizonyítására azonban nem került sor.

A munkaügyi bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltak ellenére nem tájékoztatta a felperest arról, hogy e körben a bizonyítás őt terheli, ezért a megyei bíróság a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján a munkaügyi bíróság ítéletét az elmaradt jövedelem, mint vagyoni kártérítés vonatkozásában hatályon kívül helyezte, és a munkaügyi bíróságot a per újabb tárgyalásra, és újabb határozat hozatalára utasította.

Az új eljárásban a munkaügyi bíróságnak a fentiekben kifejtettek szerint tájékoztatnia kell a felperest arról, hogy az Mt. 178. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével őt terheli a bizonyítás abban a tekintetben, hogy az ügyelet ellátására csak ereje megfeszítésével lenne képes, és az általa előterjesztendő bizonyítási indítvány függvényében az erre vonatkozó orvosszakértői bizonyítási eljárást le kell folytatnia.

Az ítélet részbeni hatályon kívüli helyezésére tekintettel a megyei bíróság a peres felek fellebbezési perköltségét a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viselése tárgyában a munkaügyi bíróságnak kell döntenie újabb érdemi határozatában.

Balassagyarmat, 2009. április 30.

Dr. Pappné dr. Makka Éva sk. a tanács elnöke

Dr. Nagy Andrea sk. előadó bíró

Dr. Barsi József sk. bíró